Р Е Ш Е Н И Е
№ 3458

гр. София, 23.05.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 16.05.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова
ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова
Бранимира Митушева

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора ТАФРОВ, като разгледа дело номер **385** по описа за **2014** година докладвано от съдия Десислава Корнезова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Е. С. Й. срещу РЕШЕНИЕ от 06.11.2013 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 108 състав по нахд № 21754/2012г.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния закон и съдопроизводствените правила. Счита, че в хода на административно-наказателното производство са допуснати съществени по своя вид процесуални нарушения, както и не е извършено нарушението за което е подведен под административно-наказателна отговорност. Касаторът моли съда да постанови решение, с което да бъде отменено РЕШЕНИЕ от 06.11.2013 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 108 състав по нахд № 21754/2012 г. и по същество на спора да отмени наказателно постановление (НП) № 51120 от 11.10.2012г., издадено от Началник „АНД", отдел "Пътна полиция" при СДВР.

Ответникът по касационната жалба - СДВР не взема становище по основателността на същата.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА дава заключение за правилност на съдебния акт.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:
Касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.
Със съдебно решение от 06.11.2013 г. Софийски районен съд, Наказателно отделение, 108 състав по нахд № 21754/2012 г. е потвърдил наказателно постановление № 51120 от 11.10.2012 г., издадено от Началник „АНД", отдел "Пътна полиция" при СДВР, с което на основание чл.178д от ЗДвП на Е. С. Й. е наложено административно наказание "глоба" в размер на 200 лв. за извършено нарушение на чл.98 ал.2 т.4 от ЗДвП.
За да постанови решението си, първоинстанционния съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя К. С. И., на свидетелите Й. К. П. и Е. К. М., както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, както е и доказано извършването на нарушението по чл.98 ал.2 т.4 ЗДвП.
Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение на СРС, НО, 108 състав е валидно и допустимо. Касаторът оспорва приложението на материалния закон, конкретно изводите на районния съдия за допуснато съществено процесуално нарушение при съставяне на АУАН и издаване на НП.
На основание чл.220 АПК касационната инстанция възприема изцяло фактическите констатации, направени от районния съдия: На 01.10.2012 г., около 11.30 часа в [населено място], [улица]касаторът Е. С. Й. е паркирал лек автомобил „Мерцедес" с рег. [рег.номер на МПС] на място, определено за хора с трайни увреждания. За констатираното нарушение бил съставен АУАН № 51120 от 01.10.2012г. за нарушение на чл.98 ал.2 т.4 от ЗДвП. В АУАН Е. Й. е вписал, че има възражения, без да посочи в какво се изразяват същите. Той е депозирал допълнително писмено възражение на 04.10.2012г. по реда на чл.44, ал1 ЗАНН.
Въз основа на АУАН е издадено обжалваното пред СРС НП № 51120/11.10.2012г., с което е прието, че Е. С. Й. е извършил нарушение по чл.98 ал.2 т.4 ЗДвП „паркирал е на място, определено за хора с трайни увреждания", поради което е санкциониран, чрез налагане на глоба в размер на 200 лева.
На първо място, касационната инстанция също приема, че при издаване на наказателното постановление не са били допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са обуславяли отмяната му. И в АУАН от 01.10.2012г. и в НП от 11.10.2012г. са посочени по изискуемия от закона начин описание на нарушението, което е установено, както и обстоятелствата, при които е извършено. Така направеното описание на установеното нарушение съответства на законовото изискване за пълно описание на нарушението, което следва да включва посочване на елементите на състава, които са нарушени, както и на обстоятелствата, при което тези елементи са осъществени. Не е налице нарушаване на формата при издаването на актовете, така, че това да е възпрепятствало касатора да упражни

правото си на възражения, като същевременно да е затруднило, както административнонаказващия орган, така и съда при постановяване съответно на наказателно постановление и решение по жалба на наказаното лице. Съществува и пълно съответствие при описанието на фактическата обстановка в АУАН и в НП, чрез индивидуализиране на нарушението, което се санкционира и установените обстоятелства, при които е настъпило и извършено.

По съществото на спора СРС, НО, 108 състав ПРАВИЛНО е установил, че оспореното НП № 51120/11.10.2012г. е издадено в съответствие с материалния закон, като изложените в тази връзка мотиви от първоинстанционния съд са обосновани, задълбочени, а формираните правни изводи са в пълно съответнствие с писмените и гласни доказателства, събрани в процеса. Съставът на първостепенния съд правилно е приел, че касаторът е извършил административното нарушение по чл.98 ал.2 т.4 ЗДвП, поради което и законосъобразно е ангажирана неговата административно-наказателна отговорност.

Извършването на нарушението се установява от показанията на свидетеля очевидец Й. П., докладната записка и схемата към нея. С поведението си Е. С. Й. е допуснал по непредпазливост (без да е предвиждал настъпването на общественоопасните последици, но като е бил длъжен и е могъл да ги предвиди) нарушение по чл.98 ал.2 т.4 от ЗДвП, което правилно е санкционирано с нормата на чл.178д от ЗДвП. Липсата на пътна маркировка, изтъкната като причина за нарушението от страна на нарушителя, не оправдава деянието и не е годно основание за освобождаване от административнонаказателна отговорност. Обозначението на подобни места става освен с пътна маркировка и с пътен знак «Д21», какъвто категорично се установява, че е бил поставен и на който е бил указан броя на местата, предназначении за паркиране от хора с трайни увреждания. Задължение на участниците в движението е да съобразяват своето поведение с пътните знаци- чл.6 т.1 ЗДвП.

При разглеждане на делото и постановяване на съдебното решение съставът на първоинстанционния съд не е допуснал съществени нарушения на съдопроизводствените правила, които по см. на чл. 348 ал.1 т.2 във вр.ал.3 НПК във вр.чл.63 ЗАНН да съставляват основания за касиране на решението от 06.11.2013г. В хода на съдебното следствие са били изяснени в пълнота спорните факти и обстоятелства и е разкрита обективната истина по см. на чл.13 НПК във вр.чл.84 ЗАНН.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че съдебното решение от 06.11.2013г. на СРС, НО, 108 състав е ПРАВИЛНО на основание чл.348 НПК и при условията и по реда на чл.221 ал.2 АПК следва да бъде оставено в сила. Не са налице и основанията за касиране на съдебния акт по см. на чл.218 ал.2 АПК във вр.чл.209 т.1 и т.2 АПК.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III Касационен състав на основание чл.221 ал.2 АПК във вр.чл.63 ал.1, изр.2 ЗАНН

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 06.11.2013г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН

СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 108 състав по нахд № 21754/2012 г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.